

Periodisme de proximitat, però sense barreres

Farem periodisme de proximitat, que no sempre és el mateix que periodisme local | La proximitat és un valor del periodisme, no tant la proximitat física com la proximitat amb els fets que s'expliquen

Imatge presa per Mary Ellen Mark al Central Park l'any 1967 | Mary Ellen Mark

Durant els mesos de preparació de Setembre, entre les persones que els explicàvem el projecte, poques ens demanaven dubtes sobre la nostra visió del periodisme crític, social o cultural, sobre el periodisme que volem fer, i farem, a Setembre. La pregunta, amb diferència, que més persones ens plantejaven era tipus: però serà local? La resposta no era fàcil del tot, perquè també en això volem desmarcar-nos del que s'ha vingut fent, amb algunes excepcions, fins ara.

Nosaltres no diem que farem periodisme de proximitat, que és com de fa un temps ençà se li diu a vegades al que abans se li'n deia periodisme local o comarcal. Nosaltres diem que farem periodisme pensat des de la proximitat, que és una mica diferent. El matís entre periodisme de proximitat i periodisme pensat des de la proximitat no és petit.

Per nosaltres, la proximitat és un valor del periodisme. No la proximitat amb el lloc on hi ha la redacció o on viu i conviu la persona que escriu. Sinó la proximitat amb els fets, les situacions, les vivències que s'expliquen en el periodisme. No ens agrada el periodisme de segona mà, aquell que té per font principal o massa vegades única, una agència o un comunicat de premsa amb vés a saber quins interessos (a vegades ben legítims, però al cap i a la fi, interessats, i massa vegades ben poc interessants).

Volem explicar allò que vivim en primera persona, o allò que les nostres fonts han viscut en primera persona. Per nosaltres, això és la proximitat. Però és clar, també és cert que vivim, i convivim, en una realitat concreta, en uns espais determinats, i la proximitat física també acabarà marcant, vulguem o no, el que publicarem a Setembre. Físicament, nosaltres som a Vic, a Osona, als Països Catalans, en una raconada de la Mediterrània, i aquests són els nostres hàbitats físics, com ho són els hàbitats socials, generacionals i de gènere. Tots ells també marquen la nostra proximitat.

Per tant, sí que farem periodisme de proximitat en el sentit que li donem nosaltres, i moltes vegades acabarà sent sinònim de periodisme local, però no sempre ni obligatòriament, perquè no volem imposar-nos fronteres, ni físiques ni mentals. No ens agraden les barreres, i en tot cas, som més de les que ens agrada saltar-nos-les.